

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 11. Singulare eorumdem Præsulum studium pro reddenda Ecclesiæ
pace.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

pollicebatur, ut quicquid pacis nego- Sæc. XVIII.
tium turbare posset, sedulo præpe- A. C. 1717.
dirent.

§. XI.

Singulare eorumdem Episcoporum studium pro reddenda Ec- clesiae pace.

Tantum erat in his Præsulibus restau- *Lafiteau Hist. Const.*
randæ pacis studium, ut non modo *l. 4. p. 21.*
impedimenta submovere, sed etiam, *Dorsann. Journal.*
si forte refractarii dissensionis compo- *fol. 327.*
nendæ occasionem offerrent, in futurum *Recueil des
suffragio decernebant, feligendos esse divers. pieces*
prospicerent. Ea de causa unanimi *pag. 137.*
tentes Episcopos se totos dicarent, si-
que infelix successus spem laboremque
falleret, hi convocandæ Synodi Na-
tionalis consilium vigerent, & inter-
jectæ appellationis progressum sistere
adlaborarent. Nominabantur ergo præ-
ter Cardinales Rohanium & Bissyum
Leo de Gesures Bituricensis, Arman-
dus de Bezons Burdegalenfis, & Ca-
rolus Ventimilius Aquensis Archiepi-
scopi, ex Episcopis vero Dominicus Tur-
got Sagensis, Gourgues Vasatensis, &
Martinus de Ratabon Vivariensis. In-
choata consultatione agebatur de appel-
lationis vitio: Præprimis duo duntaxat

Kk 4

Epi-

Sæc. XVIII. Episcopi hanc appellationem esse cano
A. C. 1717. nicam censemebant, alii quatuor delib-
randi spatum petebant; ceteri ven-
omnes Apostolico fervore contra eam.
Sorbonam & Parlamenta declamante
testabantur, quod coram Deo jugibu-
lacrimis suam erga renitentes Episo-
pos conniventium deplorarint, agno-
scentes, quod post Pontificis, & Cleri
Gallicani decisionem causa esset finita,
& juxta ipsam D. Augustini & Santo-
rum Patrum doctrinam Constitutio tan-
quam fidei Regula & Ecclesiæ decilio
foret recipienda. Durius haberi qui-
tuor Episcopos Appellantes apud Ré-
gni Moderatorēm querebatur Noaillius
qui tamen vicissim Cardinali exprobra-
bat, quod ipse, sibique adhærentes im-
portuno tempore, & inconsulto Rege
pacis negotium sua appellatione uti-
bassent, & insuper Sorbonam in loco
temeritatis societatem pertraxissent
eapropter nec hosce Episcopos Parilios
reverti concessit, nec exilii pœnam con-
tra Ravechetum latam revocare voluit,
quoniam eis significari jussit, ut quan-
tocius decimo quinto lapide ab Urbe
Parisina abessent, secus severiora ex-
perturi. Insuper Serenissimus Regens
datis ad Papam literis eundem de ho-
rum Episcoporum & quorundam Sor-
bonæ Doctorum ausu certiorem reddi-

dit, simulque rogavit, ut hac in re multa Sæc. XVIII.
circumspectione uteretur. Interim Car- A. C. 1717.
dinalis Bissyus quatuor Præsulum ac-
ceptationem tanquam sacræ Sedi, at-
que Episcopis injuriosam refellere ag-
gressus, eam septendecim vitiis scatere
demonstrabat, & Rhemensis Archiepi-
scopus die vigesima Martii omnes Ec-
clesiasticos, qui acceptationem Consti-
tutionis revocarunt, vel eam impugna-
runt, ipso facto excommunicatos pro-
nuntiavit, nisi intra octiduum sese sub-
jecerint.

§. XII.

Cardinalis Noaillii appellatio ad fu- turum Concilium.

Interim in Galliis quamplurimi Reli- Lafiteau l. c.
gionis Zelo, & eruditionis fama ce- Refut. du
leberrimi Viri contra quatuor Episco Mem. des
porum appellationem publice in arenam Appell.
descenderunt, & præcipue scriptum Acta publ.
quoddam, quo præfata appellatio pro Conf. p. 276.
Canonica venditabatur, doctissimo ca-
lamo confutarunt: ceteris vero ejus-
modi scriptis palmam, & ipsius Pon-
tificis applausum sibi vendicabat illud,
in quo Author horum Præsulum appel-
lationem ad futurum Concilium cum
provocatione Lutheri & Pelagianorum
Episcoporum æquiparabat, demonstra-
batque,

K k 4